

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE SANITAT I POLÍTICA SOCIAL

10154 *Reial decret 831/2010, de 25 de juny, de garantia de la qualitat assistencial de la prestació a la interrupció voluntària de l'embaràs.*

La Llei orgànica 2/2010, de 3 de març, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, preveu expressament en diferents punts del seu articulat la necessitat d'un desplegament reglamentari de les seves disposicions.

En aquest sentit, aquest Reial decret regula qüestions específiques, en compliment dels mandats legals corresponents, i estableix un desplegament parcial de la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març, que s'entén sense perjudici dels ulteriors desplegaments d'aquesta que es produeixin a l'empara de l'habilitació genèrica que conté la seva disposició final quarta.

L'opció per un desplegament reglamentari d'aquests aspectes, de conformitat amb la reiterada jurisprudència del Tribunal Constitucional relativa a la noció formal de bases que permet, excepcionalment, l'establiment de bases mitjançant norma reglamentària, busca garantir una aplicació efectiva i uniforme de la norma en tot el territori de l'Estat.

Aquest Reial decret és complement indispensable per assegurar el mínim comú denominador que estableix la Llei orgànica, i per garantir la consecució de la seva finalitat objectiva, per tal com desplega els requisits que garanteixen l'accés, en condicions d'igualtat en tot el territori nacional, a la prestació de la interrupció voluntària de l'embaràs.

Un dels principis generals sobre els quals s'assenta la política de salut en el Sistema Nacional de Salut, tal com recull la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, és el relatiu a la superació dels desequilibris territorials i socials, juntament amb els de coordinació d'actuacions, eficàcia, celeritat i flexibilitat en l'organització i funcionament dels serveis sanitaris, administratius, econòmics i qualssevol altres que siguin necessaris per al funcionament del Sistema Nacional de Salut.

Per la seva banda, la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, reforça el seu funcionament cohesionat amb accions de coordinació i cooperació per assegurar als ciutadans el dret a la protecció de la salut, amb l'objectiu de garantir l'equitat, la qualitat i la participació en el Sistema Nacional de Salut. Equitat, en la línia de desplegament del principi constitucional d'igualtat que garanteixi l'accés a les prestacions; qualitat, que orienti els esforços del sistema cap a l'anticipació dels problemes de salut o cap a solucions eficaces quan aquests apareixen; i participació ciutadana, tant en el respecte a l'autonomia de les seves decisions individuals com en la consideració de les seves expectatives com a col·lectiu d'usuaris del sistema sanitari.

Ara, amb aquest Reial decret, es persegueix assegurar la igualtat i qualitat assistencial de la prestació de la interrupció voluntària de l'embaràs, de manera que es garanteixi a totes les dones de la mateixa manera l'accés a la prestació amb independència del lloc on resideixin, d'acord amb el que preveu l'article 19 de la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs.

La regulació que conté aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.16a de la Constitució Espanyola.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Sanitat i Política Social, amb l'aprovació prèvia de la vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 de juny de 2010,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte establir un marc bàsic que asseguri la igualtat i qualitat assistencial de la prestació sanitària de la interrupció voluntària de l'embaràs i garanteixi a totes les dones de la mateixa manera l'accés a la prestació, amb independència del lloc on resideixin.

Article 2. *Competències de gestió i organització dels serveis.*

Els serveis públics de salut, en l'àmbit de les competències que els són pròpies, han d'organitzar els seus serveis de tal manera que es garanteixi la prestació sanitària de la interrupció voluntària de l'embaràs en els supòsits i amb els requisits necessaris que preveu la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març.

En tot cas, els serveis públics de salut han de vetllar per la disponibilitat dels recursos necessaris, incloent les tècniques diagnòstiques urgents per possibilitar la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs en els supòsits i condicions legalment establerts.

Article 3. *Garanties bàsiques de la prestació d'interrupció voluntària de l'embaràs pel Sistema Nacional de Salut.*

1. La prestació sanitària de la interrupció voluntària de l'embaràs inclosa en la cartera de serveis comuns del Sistema Nacional de Salut s'ha de fer en centres de la xarxa sanitària pública o que hi estan vinculats sota alguna de les formes que preveu la legislació sanitària, sigui quin sigui el règim jurídic mitjançant el qual s'articuli aquesta vinculació.

2. Si, excepcionalment, el servei públic de salut on la dona embarassada hagi sol·licitat l'assistència no pot facilitar en temps la prestació, l'esmentat servei públic de salut ha de reconèixer a la sol·licitant el dret a acudir a qualsevol centre acreditat en el territori nacional, amb el compromís escrit d'assumir directament l'abonament de la prestació. El reconeixement del dret esmentat i el compromís d'assumir l'abonament de la prestació es consideren realitzats tàcitament si, transcorregut un termini de deu dies naturals des de la sol·licitud de la prestació, la dona sol·licitant no ha rebut del corresponent servei públic de salut indicació del centre sanitari on s'ha de dur a terme la prestació.

3. Quan el servei públic de salut opti per facilitar la prestació de la interrupció voluntària de l'embaràs amb mitjans aliens, aquests centres han d'estar acreditats per a la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs.

Article 4. *Acreditació dels centres sanitaris per a la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs.*

1. Els centres o establiments públics que compleixin el que estableix la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març, i els requisits mínims comuns que preveu l'annex d'aquest Reial decret queden acreditats automàticament per a la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs.

2. De conformitat amb les competències que corresponen a les comunitats autònomes, l'autoritat sanitària responsable ha d'acreditar cadascun dels centres o establiments sanitaris privats que, per tal com compleixen el que estableix la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març, i els requisits mínims comuns que preveu l'annex d'aquest Reial decret, ho sol·licitin.

3. Les autoritats sanitàries han de publicar i mantenir actualitzades les relacions dels centres acreditats per a la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs.

Article 5. *Inspecció i control dels centres sanitaris acreditats.*

1. Tots els centres acreditats s'han de sotmetre a la inspecció i control de les administracions sanitàries competents, en aplicació del que disposen els articles 30 i 31 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, i la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març.

2. L'acreditació queda condicionada al manteniment dels requisits expressats a l'article anterior i al compliment efectiu de les condicions necessàries de qualitat assistencial de la prestació.

Article 6. Tractament de dades i protecció de la intimitat i confidencialitat.

1. Els centres o establiments públics o privats acreditats han de conservar la història clínica i els dictàmens, informes i documents que hagin estat necessaris per a la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs, així com el consentiment exprés de la dona embarassada.

2. Els centres que prestin la interrupció voluntària de l'embaràs han de garantir la intimitat de les dones i la confidencialitat del tractament de les seves dades de caràcter personal, conforme al que preveu la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març.

Article 7. Emissió de dictàmens preceptius.

En els supòsits en què la interrupció voluntària de l'embaràs es practiqui per la concurrència d'alguna de les circumstàncies que preveu l'article 15 de la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març, els dictàmens emesos amb caràcter previ per especialistes diferents del que practiqui o dirigeixi la intervenció han d'anar acompanyats de les proves diagnòstiques que, en cada cas, fonamentin el dictamen.

Disposició addicional primera. Informació de centres acreditats.

Les comunitats autònomes han d'informar el Ministeri de Sanitat i Política Social dels centres que s'acreditin, conforme al que preveu l'article 4 d'aquest Reial decret.

Disposició addicional segona. Avaluació de costos.

En compliment del que disposa la disposició addicional segona de la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març, en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, el Govern ha d'elaborar un informe sobre el cost econòmic dels serveis i prestacions públiques que regula la Llei orgànica esmentada, i ha d'adoptar, si s'escau, les mesures necessàries de conformitat amb el que disposa la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.

Disposició transitòria única. Termini d'adaptació i nova acreditació.

Els centres o establiments sanitaris privats que, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, estiguin acreditats per a la prestació de la interrupció voluntària de l'embaràs s'han d'adequar, en el termini de quatre mesos des que aquest entri en vigor, a les condicions establertes en aquesta norma i sol·licitar una nova acreditació a l'autoritat sanitària competent, que ha d'emetre resolució d'acord amb el que preveuen l'article 42 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Els centres o establiments sanitaris privats que hagin sol·licitat la nova acreditació que preveu el paràgraf anterior poden seguir realitzant les activitats per a les quals han estat acreditats, conforme a les normes vigents abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, fins que l'autoritat sanitària competent resolgui sobre la sol·licitud de nova acreditació.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret i, en particular, el Reial decret 2409/1986, de 21 de novembre, sobre centres sanitaris acreditats i dictàmens preceptius per a la pràctica legal de la interrupció voluntària de l'embaràs.

Disposició final primera. *Títol competencial i caràcter bàsic.*

Les normes que conté aquest Reial decret tenen caràcter bàsic i es dicten a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

S'habilita la ministra de Sanitat i Política Social per dictar totes les disposicions que requereixin la definició i aplicació del que estableix aquest Reial decret, sense perjudici de les competències de desplaçament i execució que exerceixen les comunitats autònomes.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor el dia 5 de juliol de 2010.

Madrid, 25 de juny de 2010.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Sanitat i Política Social,
TRINIDAD JIMÉNEZ GARCÍA-HERRERA

ANNEX

1. Als efectes del que disposa l'article 4 poden ser acreditats per a la realització d'interrupcions voluntàries de l'embaràs que no impliquin alt risc per a la dona embarassada i no superin les catorze setmanes de gestació, els centres o establiments que compleixin els requisits següents:

a) En relació amb les instal·lacions i equipament:

El lloc on estigui ubicat ha de complir les condicions d'habitabilitat i higiene requerides per a qualsevol centre sanitari, que permetin garantir la confidencialitat i seguretat de la dona.

El centre o establiment sanitari ha de disposar, com a mínim, d'un espai físic que inclogui:

- 1r Un espai de recepció i sala d'espera.
- 2n Una sala per a informació a la dona embarassada.
- 3r Espai per a l'exploració física i ecogràfica.
- 4t Zona de rentat quirúrgic.
- 5è Una sala adequada per a la realització de la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs.
- 6è Una sala per al descans i recuperació després de la pràctica.

S'ha de disposar almenys de l'utilatge bàsic següent, a més del propi d'una consulta de medicina de base:

- 1r Equipament i material necessari per realitzar exploracions ginecològiques.
- 2n Equipament i material necessari per realitzar la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs.
- 3r Ecògraf.
- 4t Equip de monitorització cardíaca.
- 5è Sistema adequat d'assistència respiratòria.
- 6è Desfibril·lador i material de reanimació cardiopulmonar.
- 7è Sistemes que permetin l'administració d'oxigen (fix o mòbil).
- 8è Sistema de manteniment elèctric.

- b) En relació amb el marc bàsic de la prestació:
 - 1r Consulta de tocoginecologia.
 - 2n Estudi i valoració del facultatiu especialista que correspongui, als efectes de dictaminar la pertinència de la interrupció d'acord amb els supòsits que estableix la Llei orgànica 2/2010, de 3 de març, en funció de l'acreditació que se sol·liciti.
 - 3r Consulta pròpia o externa d'especialista, quan estigui indicada per la sospita o existència de patologies concomitants que puguin influir en la pràctica de la interrupció de l'embaràs.
 - 4t Prestacions corresponents d'anestèsia i reanimació.
 - 5è Servei d'anàlisis clíniques bàsiques propi o extern per a la realització de Rh i estudi de coagulació, si és procedent. També han de disposar de dipòsits de plasma o expandors de plasma.
 - 6è Proves ecogràfiques pre i post interrupció voluntària de l'embaràs.
 - 7è Tècnica d'interrupció voluntària de l'embaràs adequada a cada situació.
 - 8è Monitorització cardíaca sistemàtica.
 - 9è Medicació indicada, segons l'especificitat de cada cas, incloent gammaglobulina anti-Rh, si és procedent.
 - 10è Recuperació postintervenció en sales condicionades a aquests efectes, durant el temps i amb els controls necessaris.
 - 11è Seguiment postintervenció de possibles incidències fins a la seva alta definitiva.
 - 12è Centre hospitalari de referència per a derivació dels casos que ho requereixin.

II. Per a la realització d'interrupcions voluntàries de l'embaràs amb alt risc per a l'embarassada o amb més de catorze setmanes de gestació, poden ser acreditats els centres o establiments sanitaris que, a més dels requisits expressats en el número anterior, tinguin almenys els requeriments següents:

- a) En relació amb les instal·lacions i equipament:
 - 1r Equipament necessari per a la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs sota qualsevol modalitat d'anestèsia.
 - 2n Electrocardiògraf.
 - 3r Equip d'intubació.
- b) En relació amb el marc bàsic de la prestació:
 - 1r Unitat d'obstetrícia i ginecologia.
 - 2n Banc o dipòsit de sang corresponent.
 - 3r Unitats d'infermeria i hospitalització corresponents.